24/11/2018

Στο 8ο Πανελλήνιο Συνέδριο του Forum Δημόσιας Υγείας ο Μητροπολίτης Δημητριάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Στο 8^{ο} Πανελλήνιο Συνέδριο του Forum Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Ιατρικής: Σύγχρονες Προκλήσεις στη Δημόσια Υγεία: Αξιοποίηση της παρακαταθήκης του Καθ. Δ. Τριχόπουλου βρέθηκε ο Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, εκπροσωπώντας της Εκκλησία της Ελλάδος. Ακολουθεί ο Χαιρετισμός του κ.Ιγνατίου στο εν λόγω συνέδριο, «Εκδήλωση τιμητική απόψε για έναν μεγάλο, με παγκόσμια αναγνώριση και διεθνή ακτινοβολία. Γι' αυτό και επιτρέψτε μου, αφού ευχαριστήσω πρώτιστα τον Πρόεδρο του Φόρουμ Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Ιατρικής κ. Χρήστο Χατζηχριστοδούλου για την ευγενική του πρόσκληση, να ξεκινήσω τον χαιρετισμό μου με δυο λόγια του αείμνηστου καθηγητή της Ιατρικής και Ακαδημαϊκού Δημητρίου Τριχόπουλου.

«Σε κάθε άνθρωπο υπάρχει η αγωνία και η αναζήτηση της αθανασίας. Αυτή η αγωνία αν καταφέρει να εκφραστεί, αποτελεί την υπογραφή του». Κι εκείνος το κατάφερε, αφήνοντας καθοριστικά το στίγμα του παγκοσμίως, ως γίγαντας της Επιδημιολογίας, όπως χαρακτηρίστηκε (από την πρόεδρο Μισέλ Ουίλιαμς της σχολής δημόσιας υγείας του Harvard), ως ερευνητής, που λάμπρυνε το στερέωμα της Ιατρικής επιστήμης σε Ευρώπη και Αμερική. Από την Αθήνα ως το Χάρβαρντ και την Ουψάλα, από το Βέλγιο και τη Γαλλία ως τη Στοκχόλμη, σηματοδότησε μια εκπληκτική και καταξιωμένη παρουσία στις πανεπιστημιακές έδρες επιδημιολογίας, πρόληψης του καρκίνου, δημόσιας υγείας. Μια πορεία διαδοχικών διακρίσεων, αναγνωρίσεων, αριστείων.

Πλειάδα πόλεων σφραγίστηκαν από την αίγλη της επιστημονικής του παρουσίας και προσφοράς, ωστόσον, ο Βόλος, η πόλη μας είναι εκείνη, που κατ΄ εξοχήν σεμνύνεται για τον διακεκριμένο επιστήμονα, ως γενέτειρα και τροφός του. Ίσως κάποιοι από εμάς ακόμη ενθυμούνται στο κέντρο της πόλης μας την περίφημη Κλινική του χειρουργού πατέρα του. Ίσως οι περισσότεροι παρακολουθούσαμε με ενδιαφέρον την επιστημονική πορεία και την θαυμαστή εξέλιξη του συμπολίτη μας ιατρού και ερευνητή. Οπωσδήποτε, όμως, όλοι αναγνωρίζαμε στο πρόσωπό του τον μεγάλο επιστήμονα, τον προσηνή και επικοινωνιακό, τον αγαπητό και σπουδαίο συμπατριώτη, που έχαιρε σεβασμού όχι μόνο από τα μέλη της ακαδημαϊκής και επιστημονικής κοινότητας, αλλά και από τον απλό κόσμο, καθώς είχε τον τρόπο να εκλαϊκεύει και να μεταδίδει τη γνώση, είχε το χάρισμα να συναρπάζει. Κρατούμε σίγουρα όλοι κάτι από 'κείνον, όπως μας το προσέφερε πάντα μέσα από τις συνεντεύξεις του, με τον χαρακτηριστικό ευφυή του λόγο, το

αδάμαστο άπλωμα της σκέψης του, τον φιλόσοφο στοχασμό του, την έμφυτη ευγένεια και το πηγαίο χιούμορ του. Κρατάει και ο επιστημονικός κόσμος τις αναρίθμητες μελέτες και δημοσιεύσεις του, τα πορίσματα των ερευνών του, την μεθοδικότητα και την παροιμιώδη επιμονή του, την ιδιαίτερη οπτική γωνία από την οποία επόπτευε τον κόσμο.

Υπήρξε, όντως, από τους χαρισματούχους εκείνους, που όσο ζουν είναι θνητοί, κι όταν πεθαίνουν παραμένουν αθάνατοι, αφού συνεχίζουν να υπάρχουν, να διδάσκουν και να καθοδηγούν μέσα από το μεγάλο έργο τους. Αν σε όλο τον κόσμο υπάρχουν σήμερα εργασιακοί χώροι και εστιατόρια, όπου το κάπνισμα δεν έχει θέση, το χρωστάμε στους αγώνες του κορυφαίου καθηγητή μας. Αν σε όλο τον κόσμο καθιερώθηκε ως ιδανική η Μεσογειακή διατροφή, είναι δικό του κατόρθωμα. Και αν, κατ΄ επέκτασιν, αναδείχθηκε η αξία της ελληνικής παράδοσης, σε εποχές που η επέλαση ξενόφερτων δυτικών συνηθειών επισκίαζε και υποτιμούσε κάθε τι ελληνικό, είναι δική του επιτυχία.

Τέσσερα χρόνια λείπει από κοντά μας, ωστόσο η ακτινοβολία του έργου του παραμένει. Είναι σαν το γλυκύ και παλλόμενο φως κάποιων αστεριών, που φθάνει από το σύμπαν ως εμάς, παρά το γεγονός ότι έχουν ήδη σβήσει. Και, όμως, η λαμπρότητά τους δεν υπολείπεται από εκείνη των ζώντων αστεριών. Το ίδιο συμβαίνει και με τον αείμνηστο καθηγητή.

Τίμησε την πόλη μας, γι’ αυτό και σήμερα από εδώ του αντιπροσφέρεται η τιμή, στα πλαίσια του Πανελληνίου Συνεδρίου σας. Και οπωσδήποτε, θα του την έχουμε αποδώσει στον μέγιστο και ουσιαστικότερο βαθμό, αν αναλάβουμε με επίγνωση την ευθύνη να βηματίσουμε στα δικά του ίχνη, αν αξιοποιήσουμε την παρακαταθήκη που μας άφησε, αν ενώσουμε τις προσπάθειές μας σε μια κοινή συμπόρευση και συνεργασία στο δρόμο που εκείνος μας υπέδειξε. Ήδη, το παρόν συνέδριο υποδεικνύει διεξόδους, για να διοχετευτεί ο καλός σας ζήλος προς αυτή την κατεύθυνση. Το μαρτυρεί το εντυπωσιακό πρόγραμμά του, καθώς καλύπτει ένα ευρύτατο φάσμα θεμάτων, των οποίων η προσέγγιση, οπωσδήποτε, προοιωνίζεται μηνύματα ελπιδοφόρα για την προαγωγή της δημόσιας υγείας, την πρόληψη νοσημάτων, την υγιή γήρανση του πληθυσμού, και κατ’ επέκτασιν την παράταση του προσδοκίμου επιβίωσης.

Γι’ αυτό και εκφράζω τον δίκαιο έπαινο σε όλους τους συντελεστές για την έμπνευση, την σύγκληση και τον συντονισμό του 8ου Πανελληνίου συνεδρίου σας. Με ιδιαίτερη εκτίμηση και χαρά σφίγγω το χέρι όλων, που με την επιστημονική σας ευαισθητοποίηση συμμετέχετε σ΄ αυτό, προκειμένου να ακούσετε εισηγήσεις, να ανταλλάξετε απόψεις, να καταθέσετε τον προβληματισμό σας στα εξαιρετικά επίκαιρα και ζωτικά θέματα του προγράμματος.

Κλείνω στο σημείο αυτό τον χαιρετισμό μου, όπως άρχισα, με παραίνεση του αείμνηστου καθηγητή Τριχόπουλου. «Να είστε αφοσιωμένοι στην επιστήμη, και σεμνοί... Να γνωρίζετε ότι της κάθε διάκρισης, δόξας και αναγνώρισης, προηγείται προσπάθεια πολλή, αφοσίωση, επιμονή, αλλά και ακλόνητη υπομονή στις αποτυχίες».

Προσθέτω με πατρική αγάπη και τις δικές μου εγκάρδιες ευχές, για υγεία και ευόδωση των αγαθών επιδιώξεων και των καλών σας έργων. Άριστη επιτυχία στο συνέδριό σας».